

Tilfælde vil man ikke kunne forhindre Rentenyderen i at tage Renten ud af Landet til Skade for dem, som han skylder Underholdningsbidrag. Noget andet er, at man muligvis — og det skal jeg meget gerne være med til at tage under nærmere Overvejelse — paa dette Punkt kunde indføre ny Regler, saa at de Fordringer, som omhandles i det her foreliggende Lovforslag, ogsaa i den Henseende bleve en Slags privilegerede Krav, at de skøde saadanne Beskyttelsesbestemmelser for Kapital og Rente til Side. Der kan være overordentlig meget, der taler derfor, men der kan maaske ogsaa være Vanskeligheder forbundne dermed. Jeg skal ikke paa staaende Fod udtale noget bestemt derom, men jeg skal være meget villig til at forhandle nærmere med et Udvalg og det høje Ting derom.

Fraenkel: Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) omtalte et Brev, der var skrevet af Rask, og i hvilket denne klagede over sit Hjem. Jeg vil i den Anledning bemærke, at det netop meget ofte er Tilfældet — og jeg kunde godt give det ærede Medlem Eksempler derpaa fra det praktiske Liv —, at naar et ungt Menneske møder de Hindringer i Verden, som vi alle møde, og han er saaledes stillet, at han begynder sin Løbebane som uægte Barn, søger han disse Hindringer specielt i den Stilling, i hvilken han indtraadte i Verden. Det er ret naturligt. Det kan imidlertid godt her dreje sig om Hindringer, der møde ethvert Menneske, som fra nedén skal arbejde sig op, Hindringer, som paa den anden Side netop styrke Individet. Jeg kan nævne en Bog, som udkom for et Par Aar siden, af en af de bekendte Milliardærer i Amerika, Carnegie, hvoraf jeg husker den Sætning: „Den bedste Arv, et Menneske kan efterlade sit Barn, er Fattigdom“. Det er selvfølgelig en Overdrivelse, men noget er det i det, og de Mennesker, som ere udgaaede fra Hjem, hvor Forældrene have været i Ægteskab med hinanden, men hvor Hjemmet har været daarligt, omtale det af gode Grunde ikke i deres Breve til Venner. Et saadant Brev siger derfor efter min Mening ikke meget.

Der er heller ikke her talt om eller fortalt nogen Historie, som det ærede Medlem sagde, om den udmærkede Udsigt, der skulde eksistere for dem, som komme fra de fattige Hjem. Udsigten behøver ikke at være udmærket. Skulde jeg udtrykke min Mening med den Bestemthed,

som det ærede Medlem saa stærkt ønsker hos mig, vil jeg sige, at jeg tror, at et Barn er bedre tjent med at være født f. Eks. i et ordentligt Arbejderhjem end med at begynde sin Løbebane fra et lavere stillet Middelstandshjem, i hvilket der er Næringsorg. Jeg tror i det hele, at naar Underklassen saa stærkt pointeres i Nutiden, glemmer man, at der er en Klasse over den, som borgerligt og socialt set staaar paa et noget højere Niveau, men i hvilken Lidelserne paa Grund af Kampen for Tilværelsen ofte ere langt større end i et Arbejderhjem, og det af Grunde, som enhver kan tænke sig. De paagældende have tillige den Lidelse, at de ikke kunne tale om det, der trykker og piner dem, for disse Mennesker, som ere udgaaede fra disse Hjem, reklamere nu en Gang ikke med deres Pine, og det gør paa ingen mulig Maade Lidelsen mindre.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg kælede igen for min Chance, men at jeg ikke var saa begejstret for den som tidligere. Jeg har hverken været begejstret eller ikke begejstret for min „Chance“, som det ærede Medlem kaldte det, jeg har ganske simpelt sagt, at i Nutidens Samfund var der Chance, og at dette var det karakteristiske for Nutidens Samfund i Modsætning til det socialistiske, i hvilket der ingen Chance var. At det ikke er de Herrer behageligt at høre dette, fordi det er et meget ømt Punkt i deres System, forstaar jeg saa udmærket godt. Derfor synes jeg ogsaa, det ærede Medlem saa vidt muligt skulde lade være med at drage det frem.

Fra Chancen i Almindelighed kom det ærede Medlem saa ind paa min personlige Chance, saaledes som tidligere det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) havde gjort det. Det er jeg det ærede Medlem meget taknemmelig for, og jeg skal sige hvorfor. Jeg havde, da jeg sidst havde Ordet, Lyst til atter at omtale disse Udtalelser fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, men jeg gjorde det ikke, fordi det ærede Medlem ikke var til Stede. Da den ærede Taler nu optager denne Sag, skal jeg svare ham. Jeg havde søgt min Chance, blev der sagt, hos Socialdemokraterne den Gang, fordi de kunde hjælpe mig ind i en Kreds. Det hører nu ogsaa med til Skolen, at man lader Ordene virke ud over deres naturlige Mening. Det skal forstaas saaledes, som om jeg en Gang havde været Socialdemokrat eller under visse Omstændigheder vilde være gaaet over til Social-